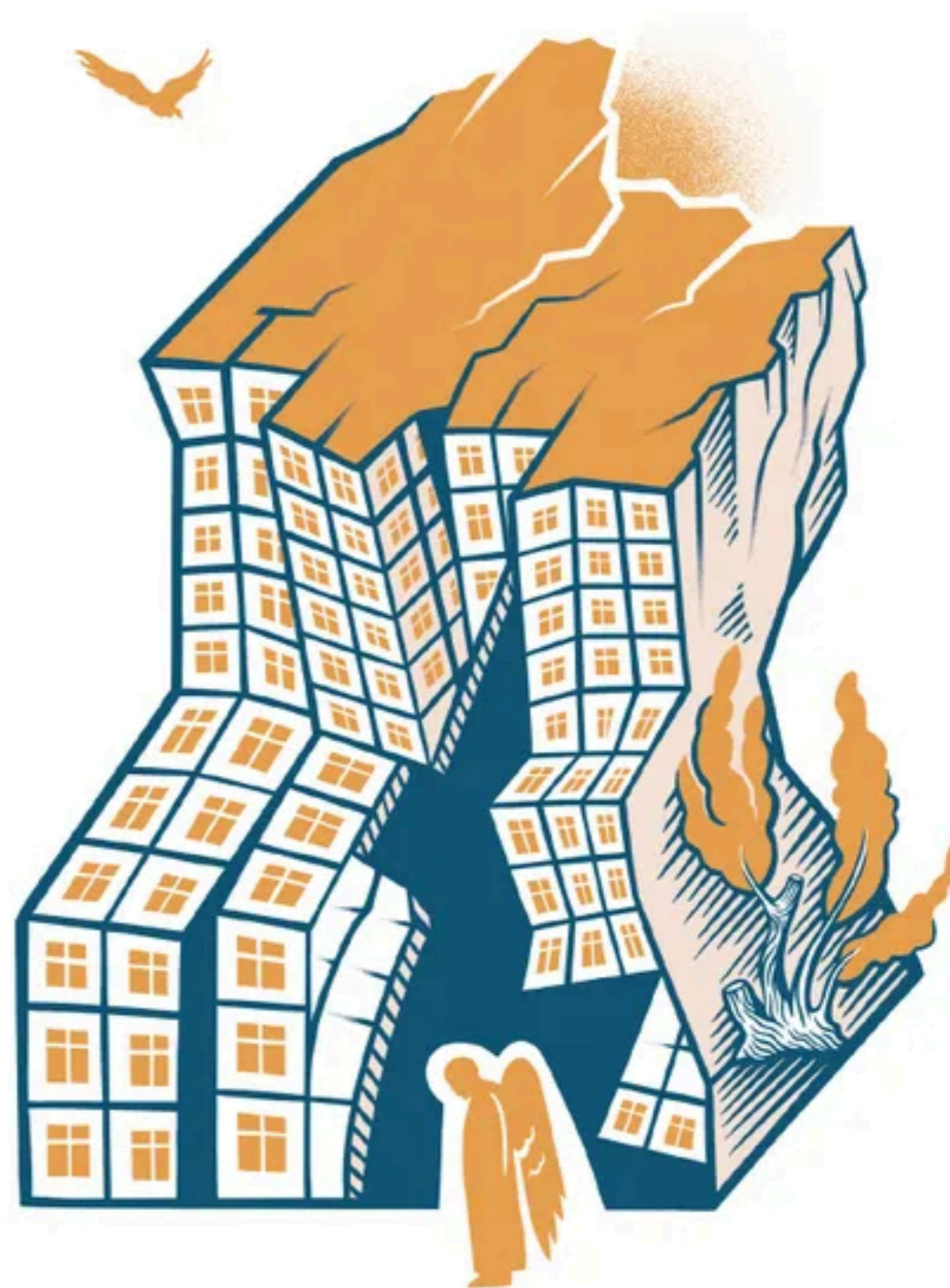

я — твоя скеля
будуй на мені, що хочеш
хатинку на курячих лапках
фортецю
багатоповерхівку на тисячу квартир
або маяк
що вказуватиме шлях
на велику воду
я — твоя скеля
твій наріжний камінь
поки підпираю твої мури
ні про що не хвилюйся
я — скеля твоя
зі мною не можна раптово
не можна напролом
бо проламаєш собі череп
потопиш свої кораблі
я — скеля
я — твій наріжний камінь
будуй

Божа Мати пахне молоком і сіном
Божа Мати пахне лоном
лоном, з якого щойно
народився Той
хто вдихає аромат молока
Той, кого вона тепер годує грудьми
у холодній стайні
власне Він ще також пахне її лоном
а може, то її лоно пахне Ним
пологи в стайні — ще той челендж
але дитя спокійне
покійно ягня притулилося
й майже не холодно
кров цебенить
іти нікуди не хочеться
та у стайні цій їм надовго не можна
Йосип заснув
три царі ще не дійшли
а якщо й дійдуть
кому потрібні їхні дари

Їй би зараз у душ сходити і їсти дуже хочеться
але ні золото, ні ладан, ні смирну
не маститимеш на хліб
та й хліба нема
нічого нема
лиш Вона і дитина, що вийшла з лона
і Йосип спить
Божа Мати пахне молозивом
дитя посміхається уві сні
Божа Мати пахне кров'ю
що пролилася сьогодні
що проллється одного дня
Її кров'ю
і так радісно, бо Він є
і так гірко...

та поки Мати пахне молоком
Богу нічого не загрожує

чи прозрієш ти
коли син Давидів
прорече
отримає по вірі твоїй
чи ходитимеш сам не свій
серед натовпу напівмертвих облич
чи його покличеш
чи ховатимеш голову в пісок
руки в кишені
чи збиратимеш сльози у жмені
повні роси?
і коли сміливість твоя —
всюди й ніде —
чи він прийде?

чи прозрієш ти
як він скаже
тримає по вірі
як помолиться
згадавши твоє ім'я

чи прозрію я?

не варто збирати каміння
аби кидати ним у перехожих
ти справді віриш
що так діє перст Божий?
справді знаєш
хто ти
як дійшов до такого життя
сирітки по спині
метелики в животі —
знайомо і банально

що ти знаєш про них
про кожного візаві
що бачив, крім слідів на сухій траві
чи думав
які важкі ноші
їм довелося нести
як колюче впивається терен
як тяжіє хрест

чи таки на них
тобі вказував Божий перст?
чи їх каменуючи ти віднайнеш благодать?
жбурляти шматками скелі у ближніх —
сумнівний жест
ти відстрілюєш від зубів
давно завчений текст —
про любов і справедливість —
тільки очі при цьому давно не горять
вечоріє
вітер потроху стиха
твоя ноша важчає, ну й нехай
маліє любов, розквітає пиха
хто із нас без гріха?

коли залишається
дві рибини і п'ять хлібів
бери їх і йди в пустелю
слухати тишу
заглядати в неї
вгадувати
ділитися спогадами
з тими, хто прийде
слухати тебе
слухати разом з тобою
навіть як на полиці в холодильнику
будуть ще яйця і м'ясо
ковбаса і паштет
бери хліб і рибу
та йди собі
і коли всі втомляться
тебе слухати
і шкодуватимуть
що добули аж до цієї пори —
голодні і злі —

ламай хліб, ділися рибою
їх вистачить на всіх
і залишиться трохи
для голодних дітей
чиї матері не мають
ні хліба, ні риби
ні молока
бери рибу
запхай їй у зябра пальці
зроби фото
вистав у сторіз
хай усі думають
що ту рибу ти
зловив сам
і хоча рибі все одно
хто її зловив
їй буде приємно
з'явитися у сторіз
з'явитися просто так